

LBRIS

We know
books

**SFÂNTUL SFINȚIT
MUCENIC PANGRATIE**

Viața, Acatistul și Canonul

Editura Agapis
București 2022

LIBRIS

We know
books

Noi ne vom duce de aici mai devreme sau mai târziu, dar dacă reușim să lăsăm urmașilor cât mai multe cărți sfinte, le lăsăm o zestre de mare valoare pentru ei și pentru cei care vor veni după ei.

Protos, Nicodim Mândiță

Difuzare:
EDITURA
AGAPIS

Str. Mențiunii Nr. 7,
Sector 2, București
Tel./Fax: 021-2410673
Mobil: 0733-580000
editura.agapis@gmail.com

Cărțile pot fi comandate online la adresa
www.edituraagapis.ro
sau de la librăria Editurii Agapis,
din strada Mențiunii Nr. 7, Sector 2, București
unde puteți beneficia de reduceri de preț.

Coperta I: Icoană realizată de
maestrul zugravi de la atelier-de-icoane.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Sfântul Sfințit Mucenic Pangratie : Viața, Acatistul și
Canonul. - București : Agapis, 2022
ISBN 978-606-8654-74-4

2

Viața Sfântului Sfințit Mucenic Pangratie

Părinții acestui de trei ori fericit au fost din hotarele Antiohiei. Ei au trăit pe vremea în care Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a pogorât la neamul omenesc și Iubitorul de oameni S-a făcut om pentru oameni. Și auzind ei de minunile cele prea luminate care le făcea în Ierusalim Stăpânul Hristos, s-au dus acolo împreună cu fiul lor, Pangratie, și auzind învățătura preadulce a Mântuitorului, au crezut în El și s-au botezat în numele Preasfintei Treimi, apoi s-au întors la casa lor, laudând pe Domnul.

Și au trăit multă vreme cu cinste de Dumnezeu și apoi s-au săvârșit, iar Pangratie a rămas în casa lor, sporind în înțelepciune și pricepere, în cugetarea și citirea dumnezeieștilor Scripturi.

După Înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos la cer, apostolul Petru, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu în cetăți și în laturi, a venit și în părțile Pontului. Și aflând acolo pe Pangratie, acesta l-a primit cu dragoste, ca pe un apostol al Mântuitorului Hristos, și l-a odihnit de ajuns cu toți ai casei lui. Și spunându-le Petru cuvânt de învățătură, mulți au crezut și i-a botezat împreună cu toți robii lui Pangratie, apoi le-a hirotonisit episcop, un bărbat preînțelept și ucenic, cu numele Maximin.

Iar Pangratie și-a dat toată averea sa ca milostenie săracilor și ce îi mai rămasese a dăruit-o robilor săi, zicând: „Iată, vă dau libertate și toate lucrurile ce se află în casa mea: aur, argint,

pietre scumpe, haine și toate averile mele, vii și țarini. Deci Stăpânul nostru Hristos să vă întărească în frica Sa, că eu mă duc cu apostolul, să propovăduiesc Sfânta Evanghelie”. Acestea așezându-le bine preînțeleptul Pangratie, a căzut la picioarele Sfântului Petru, zicând: „Mă dau în mâinile lui Dumnezeu și sufletului tău, apostole al lui Hristos”. Iar Petru a învățat pe cei ce au crezut să păstreze dreapta credință curată, Sfântul Botez neîntinat și să sufere toată reaua pătimire pentru credință și chiar moartea, pentru Împărăția cerului. Și întărindu-i pe ei cu acestea și cu alte cuvinte mântuitoare, s-a dus la mare și, găsind o corabie, a plecat în Antiohia. Acolo a găsit pe unul din apostoli, anume Marchian, trimis din Ierusalim, care întorsese pe mulți la adevărata credință. Iar Petru i-a botezat pe aceia și i-a întărit cu învățătura, și a făcut multe minuni, tă-

măduind bolile și gonind diavoli din oameni. Apoi a zis către Marchian și către Pangratie: „Fiii mei, luați și voi soarta episcopiei, și duceți-vă în părțile Apusului, ca să propovăduiți pe Hristos, după cum știți”. Deci, ducându-se la țarmurile mării, prin iconomia lui Dumnezeu, au găsit două corăbii din Sicilia, care erau gata de plecare. Și au vestit aceasta apostolului, care a mers să vorbească cu corăbierii. Iar aceia, văzând pe apostoli îmbrăcați cu slava cea de sus, s-au cucernicit față de dânșii și, auzind cuvântul lui Dumnezeu, i-a umbrit pe dânșii darul Preasfântului Duh și, crezând, s-au botezat cu toții. Deci luând convenita binecuvântare cu sărutare sfântă de la Petru, Marchian a intrat în corabia lui Romii, iar Pangratie, în a lui Licaonid. Și după câteva zile, Pangratie a ajuns într-un loc al Siciliei care se numea Falcon, unde era de demult o grădină a unei femei

cu numele Falconila, care a născut un fiu foarte frumos și l-a numit Falcon. Și plimbându-se copilul prin grădină, deodată a murit și, îngropându-l acolo, i-au zidit o capiște mare și frumoasă, iar deasupra mormântului său au pus un idol mare cioplit în piatră, pe care l-au numit zeul Falcon, și i-au jertfit trei tineri și 73 de viței aleși. Și, de atunci, rățăciții făceau în toți anii astfel de jertfă necuraților diavoli.

După ce Sfințitul Pangratie a ieșit din corabie și a stat pe pământ, ținând în mână o cruce ca un toiag, diavoli care locuiau în idol, clătinându-l pe el tare, au început să strige. Dar Pangratie a făcut semnul crucii, jurând pe diavoli să înceteze glasurile și sunetele, iar ei au tăcut. Atunci a luat crucea, Sfânta Evanghelie și icoana Domnului Hristos și, apropiindu-se de necurata capiște, a făcut mai întâi rugăciune spre răsărit, către adevăratul Dumnezeu, ca să-i dea

lui înțelepciune și putere, să întoarcă pe cei de acolo la adevărata credință și să gonească pe diavoli. Și deodată cu cuvântul sfântului, s-a făcut zgomot mare și s-au arătat mulțime de diavoli în formă de corbi și vulturi, care au răpit cașiștea și idolul și i-au aruncat în mare. Multă luptă a dus Sfântul Pangratie cu diavolii și cu idolii, dar această luptă a fost încununată de biruința Sfântului, care era un rugător și un mare postitor. În timpul rugăciunii trupul său se făcea ca un rug aprins, ce lumina ca un far călăuzitor pentru cei care doreau să primească credința creștină. De multe ori Sfântul se suia într-un loc înalt, ca să-l audă toți și propovăduia cuvântul Mântuitorului Hristos. Și au crezut toți câți erau în acea cetate, ca la 200.000 și mai mulți. După aceea, făcând rugăciune pentru dânșii, i-a binecuvântat, zicându-le: „Acum duceți-vă la casele voastre și vă curățiți, postind trei zile,

și rugați-vă Domnului, să vă învrednicească să primiți Sfântul Botez”. Și după trei zile mulțimea a venit, aducând fiecare lumânări și îmbrăcăminte pentru dumnezeiescul Botez. Veneau încă și cei ce locuiau aproape de muntele Etna și se botezau, auzind de facerile de minuni ale sfântului, căci el tămăduia șchiopi, orbi, slăbănogi, idropici, îndrăciți și alți neputincioși. Iar Xantip filosoful a adus Sfântului Sfânta Evanghelie, iar Sfântul a citit-o poporului și toți au primit-o cu bucurie și cu mare evlavie.

Într-o zi a venit la Sfântul o femeie leproasă, care era preoteasă a idolilor, și i-a zis cu vicleșug că dacă Hristos îi va da tămăduire, se va boteza. Iar Sfântul, cu toate că știa bine gândul ei cel viclean, totuși a tămăduit-o cu un cuvânt; căci, făcând pe dânsa semnul cinstitei Cruci, a căzut lepra de pe ea. Apoi, învățând-o dreapta credință,